

I Motiverne til Lovudkastet af 1867 udtaltes det Princip, at man burde samle hver enkelt Troppesafdelings Økonomi i Intendantens Haand for at friagøre Betalingsmændene for Bestyrelsen af disse Anliggender og det dermed følgende Ansvar; et Skridt henimod denne Ordning var allerede for Kasse- og Regnskabsvæsenets Vedkommende fæstet, idet man i 1863 havde hævet de tidligere eksisterende Kassekommissioner paa et Par Undtagelser nær. Princippet blev imidlertid ikke helt gennemført, idet Tøjhusafdelingen og Laboratoriaafdelingen, som de ere Afdelinger som alle andre i Hæren, ikke fik hver sin Intendant, men sammendroges til en Enhed, som yderligere forøgedes med Artilleristaben i alle Forplejningsanliggender, da Lønningsvæsenet med Regnskabsafslæggelsen i 1869 overgik til Bestyrelsen af Intendanten ved Artilleriets Hovedkasse. Det var ligeledes i Modstrid med Princippet, at man i Stedet for at ophæve den for Tøjstaten og Arsenalerne bestaaende Kassekommission, omdannede den til en lignende for Artilleristaben og de tekniske Afdelinger, bestaaende af 2 Officerer og Intendanten. Intendanten ved Artilleriets Hovedkasse fik ved denne Ordning et langt større Virksomhedsomraade end nogen anden Afdelingsintendant i Hæren, og da Hovedkassens Virksomhed i Hærens Løb er undergaaet en særdeles betydelig Udvidelse, kan det vistnok siges, at der er lagt et Arbejde og Ansvar paa Intendanten, som ikke med Billighed kan paabyrdes en enkelt Mand. Hvad Kommissionen angaar, har Ordningens maasse været hensigtsvarende, saa længe Forretningerne ved Hovedkassen vare af ringere Omfang; men efterhaanden som disse ere voksende, har det vist sig uoverkommeligt for Kommissionens Medlemmer fuldtid at bestribe Tjenesten ved Kassen samtidig med den anden og vigtige Tjenestegerning, der paahviler dem. Ordningen er derfor ikke længer tidssvarende, og da Erfaring hentes at have vist, at den ikke betryger mod Misligheder, hvilke kunne blive af en saa meget alvorligere Natur, som det her drejer sig om Forvaltningen af betydelige Kapitaler, lod Ministeriet i 1891 en Kommission tage under Overvejelse, hvorledes denne Sag kunde ordnes paa hensigtsmæssig og betryggende Maade. Kommissionen har udtalt, at en tilfredsstillende Ordning kun kan tilvejebringes ved en Deling af Arbejdet og derved nødvendiggjort Forøgelse af Personalet. Efter Kommissionens Forslag skulde det Tjenestoomraade, som nu er overdraget Artilleriets Hovedkasse — hvorfra bestrides

alle Udgifter ved den tekniske Tjeneste ved Artilleriet, Tøjhusafdelingen og Laboratoriaafdelingen samt Kjøbenhavns Søbefæstning — deles, idet de Forretninger, der vedrøre den tekniske Tjeneste henholdsvis ved Tøjhus- og ved Laboratoriaafdelingen, henlægges under 1 Tøjhus- og 1 Laboratoriekasse, hvis Forvaltning overdrages 2 Intendanter med Assistance af 2 Bogholdere; naar Hovedkassens Forretningsomraade saaledes er indskrænket, vil det formentlig blive muligt for Kassekommissionens Medlemmer at udøve en betryggende Kontrol. Fremdeles foreslaas den nu eksisterende fælles Lønningsskisse for Artilleristaben og de tekniske Afdelinger, delt i særlige Lønningsskisser for hver af disse, idet de ovennævnte Intendanter i den Anledning hver maatte tildeles 1 Underofficer af Forplejningskorpset til Medhjælp. Den saaledes foreslaaede Ordning vil altsaa nødvendiggøre en Forøgelse af Intendanturkorpsets Personale med de omtalte 2 Premierløjtnanter og 2 Sergenter og af Artilleriets med 2 Bogholdere, som ere opførte under dette Raaben.

Af det ved Intendanturtaben opførte Personale ere de 4 Officerer af Oberstklassen under Krigsforhold bestemte til at indtage Stillingerne som Korpshintendant — eller, dersom Generalintendanten overtager denne Post, som hans Stedfortræder — som Chef for Materielintendanturen og som Divisionsintendanter; de 9 Kapitajner ere bestemte til at overtage saadanne Stillinger, der kræve særlige Kundskaber og Dygtighed. Af de ved Forplejningskorpset ansatte Embedsmænd ere Kapitajnerne bestemte til at overtage de vigtigste og mest ansvarsfulde Regnskabsførerposter, Premierløjtnanterne de mindre betydnende Stillinger af denne Art, medens 4 Embedsmænd efter deres Forretningers Natur ere foreslaaede at skulle være Officianter.

Løse korpsets Personale er for de fast ansatte Lægers Vedkommende foreslaaet inddeelt paa en noget anden Maade end hidtil i Klasser og disse givne forandrede Benævnelser. Medens de Funktioner, der i Freds-tid paahvile de faste Læger — naar bortses fra Korpsets Chef — i Almindelighed ikke ere af saa forestellig Natur, at herved alene kan begrundes den nu bestaaende Snddeling i 2 Klasser, Overlæger og Korpslæger, er der dog visse Stillinger, hvormed er forbundet administrative Forretninger af saa stor Betydning og af et saadant Omfang, at de rettest bør tildeles overordnede Læger med højere Grad og Lønning. Dette gælder saaledes i Færdstid om Generalkommandolægerne,